

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **J. K.**, narozen X
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Bc. Natálií Grůn Holopírkovou
sídlem Veleslavínova 33, 301 00 Plzeň

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2025, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 140 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně Mgr. Bc. Natálie Grůn Holopírkové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou do datové schránky soudu dne 9. 9. 2025 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 2. 5. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce ze dne 17. 4. 2025 o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném od 1. 7. 2025 (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) Praha-východ ze dne 26. 4. 2025 jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.

2. Žalobce namítá, že zdravotní komplikace v podobě opakovaných vykloubení obou ramenních kloubů, které mu znemožňují dleší dobu pracovat, má již od roku 2012. Prodělal operaci – plastiku kloubní jamky pravého ramenního kloubu, který jej trvale bolí a má v něm artrózu. Navíc trpí nikotinovou závislostí (tabakismem). Bylo mu přitom doporučeno, aby další stabilizační operace s ohledem na nepřiměřená rizika nepodstupoval. Nezvládá ani lehkou zátěž a nevydrží vykonávat jakoukoliv výdělečnou činnost. Navíc s věkem dochází ke zhoršování zdravotního stavu i přes striktní dodržování lékařských doporučení a aplikaci medikace. Za daného stavu je žalobce přesvědčen, že posudkoví lékaři nesprávně posoudili předložené lékařské zprávy.
3. Podle něj by měl být jeho zdravotní stav podřazen pod položku 3d oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), s mírou poklesu pracovní schopnosti o 50 %, resp. i pokud by měla být správnou posudkovými lékaři uváděná položka 3b oddílu B kapitoly XV přílohy k téže vyhlášce, pak jeho zdravotní postižení mělo být hodnoceno na horní hranici rozpětí 25% poklesem pracovní schopnosti s dalším navýšením o 10 procentních bodů podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, neboť příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení. Žalobce je přesvědčen, že by měl být uznán invalidním v I. či II. stupni a za tímto účelem navrhuje, aby bylo zadáno vypracování posudku posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“). Jako důkaz žalobce navrhl svůj účastnický výslech a početné lékařské zprávy z oboru ortopedie.
4. Žalovaná ve svém vyjádření zrekapitulovala právní úpravu a průběh předcházejícího správního řízení a uvedla, že s ohledem na odbornost posuzovaných otázek byla vázána posudky posudkových lékařů, podle nichž pracovní schopnost žalobce poklesla jen o 25 %. S ohledem na námitky žalobce nicméně žalovaná navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 31. 8. 2025 (dále jen „organizační zákon“). Za současného stavu zjištění žalovaná trvá na napadeném rozhodnutí.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že v návaznosti na žádost ze dne 21. 2. 2022 o přiznání invalidního důchodu posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Praha-východ (dále jen „OSSZ“) dospěla k závěru, že žalobcova pracovní schopnosti poklesla o 25 % v důsledku opakovaného vykloubení pravého ramene operačně řešeného v únoru 2017. Posudková lékařka zdravotní postižení hodnotila podle položky 3b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Toto posouzení potvrdila v námitkovém řízení i posudková lékařka žalované. Stejně byl zdravotní stav hodnocen posudkovou lékařkou IPZS v posudku ze dne 13. 2. 2024 zpracovaném v souvislosti s žádostí žalobce o přiznání invalidního důchodu ze dne 7. 11. 2023. Neměnné bylo hodnocení i v posudku posudkové lékařky IPZS v posudku ze dne 1. 10. 2024 zpracovaném v souvislosti s třetí žádostí žalobce o přiznání invalidního důchodu ze dne 20. 8. 2024.
6. I v návaznosti na čtvrtou žádost ze dne 17. 4. 2025 o přiznání invalidního důchodu od data vzniku invalidity posudková lékařka IPZS Praha-východ v posudku ze dne 26. 4. 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobce poklesla jen o 25 %. Posudková lékařka zdravotní postižení opět hodnotila podle položky 3b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že nezjistila žádné zhoršení stavu od posledního posouzení a že jde jen o lehké strukturální změny. S odkazem na tento posudek žalovaná prvostupňovým rozhodnutím ze dne 2. 5. 2025 žádost žalobce zamítla.

7. V námitkách žalobce poukazoval na to, že posudkoví lékaři dostatečně nezohlednili předložené lékařské zprávy. Zdravotní problémy žalobce trvají od jeho 17 let, přičemž lékař žalobce je hodnotí jako těžkou nestabilitu obou ramen, nikoliv jako jen středně těžké omezení hybnosti uváděné v posudku. V námitkovém řízení byla žalobcova pracovní schopnost posouzena znovu posudkovou lékařkou IPZS Zlín v posudku ze dne 25. 7. 2025. Posudková lékařka za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce určila opakovaná vykloubení ramenních kloubů od 17 let věku s trvalými bolestmi ramen, stav po plastice jamky ramenního kloubu vpravo a s lehkou artrózou pravého ramenního kloubu. Vyhodnotila ji jako středně těžké postižení obou ramenních kloubů s omezenou zatížitelností obou horních končetin manipulací a přenášením těžkých předmětů odpovídající položce 3b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Zdravotní postižení posudková lékařka hodnotila s přihlédnutím k charakteru profese žalobce i souběžným zdravotním postižením na horní hranici vyhláškou stanoveného rozmezí 25% poklesem pracovní schopnosti, proto již k dalšímu navýšení postupem podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity posudková lékařka neshledala důvod.
8. Na základě tohoto posudku pak žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 8. 8. 2025, jež žalobce převzal dne 13. 8. 2025, námitky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti toliko o 25 % nejsou splněny zákonné podmínky pro přiznání invalidního důchodu.
9. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Ve věci rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání a na základě listinného důkazu v podobě oběma stranám zaslaného posudku Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 22. 1. 2026, neboť k výzvě soudu s patřičným poučením se žalovaná nevyjádřila a žalobce s takovým postupem výslovně souhlasil.
10. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Z posledně uvedeného posudku vyplývá, že žalobce byl při jednání posudkové komise vyšetřen odborným přísedícím lékařem z oboru ortopedie. Posudková komise po rozboru posudkově významných lékařských zpráv souhlasila s posudkovými lékaři IPZS v tom, že žalobcův dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav je namísto hodnotit podle položky 3b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to na horní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí 25% poklesem pracovní schopnosti. Toto hodnocení však podle posudkové komise bylo adekvátní dále navýšit o 10 procentních bodů postupem podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity z důvodu nezpůsobilosti žalobce k výkonu manuální činnosti, která se s ohledem na absenci kvalifikace nabízí. Žalobce dokonce nezvládá ani lehkou činnost administrativního charakteru, jelikož pro poruchy citlivosti a tuhnutí prstů není schopen psát na počítači a má obtíže i při psaní SMS zpráv. Žalobce má jen základní vzdělání bez odborné kvalifikace, neboť z učení automechanikem byl vyloučen a obor zedník musel ze zdravotních důvodů ihned ukončit. Velmi záhy musel ukončit i

fyzicky velmi nenáročné (dosud žalobcovo jediné) zaměstnání spočívající v pomoci městské policii při hlídání provozu na přechodech pro chodce u škol.

12. Jako klíčovou posudková komise vyhodnotila lékařskou zprávu operujícího ortopeda ze dne 26. 2. 2025, která zmiňuje bolesti obou ramenních kloubů a částečné vykloubení (subluxaci) ramen při každém pohybu, což žalobci znemožňuje manuální práci. Opakovaná, resp. běžná vykloubení obou ramenních kloubů potvrzují i dřívější lékařské zprávy. V únoru 2017 žalobce prodělal plastiku jamky pravého ramenního kloubu, avšak bez úspěchu. Byla indikována nová operace, avšak z důvodu riskantnosti byla nejprve odkládána a nově již ani není plánována. Namísto toho je indikován běžný pohybový režim s vyvarováním se pohybů, které by mohly vést k vykloubení. V lékařské zprávě z 30. 7. 2024 je uvedena Hill-Sachsova léze, redukováná šířka manžety vpředu a její drobné natržení u akromioklavikulárního kloubu pravého ramene. Jedná se o zřejmě neléčitelné onemocnění s nepříznivou prognózou i negativní pracovní rekomendací. Žalobce je tedy podle posudkové komise invalidní v prvním stupni s ohledem na celkový pokles jeho pracovní schopnosti o 35 %.
13. Soud po zvážení protichůdných posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce dospěl k závěru, že jako přesvědčivější a logičtější lze hodnotit posudek Posudkové komise MPSV v Praze, jelikož se mimo jiné zakládá na osobním vyšetření žalobce a zohledňuje předchozími posudkovými lékaři podceněnou závažnost funkčních dopadů nestability obou ramenních kloubů, jež žalobce omezuje nejen při manuální činnosti, ke které jako jediné má pro svou nekvalifikovanost předpoklady, ale s ohledem na závažnost postižení i při činnostech administrativního charakteru. Skutečně se tak nabízí postupovat podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, tak jako to učinila posudková komise. Zdravotní postižení s ohledem na souběžné postižení hned obou ramenních kloubů a závažnost obtíží prokazovaných lékařskými zprávami je posudkovou komisí logicky hodnoceno samo o sobě na horní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí. Přitom jestliže zdravotní postižení žalobci nebrání jen v možnosti výkonu zaměstnání, jak se ukázalo v souvislosti krátkodobým výkonem zaměstnání asistenta prevece kriminality, ale též jej značně omezuje v možnosti získání kvalifikace, jak dokládá nutnost ukončení učebního programu zedník ze zdravotních důvodů, je namístě tyto závažné důsledky promítnout ještě adekvátním navýšením hodnocení nad rámec rozpětí stanoveného v položce 3b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Ve výsledku tak již zdravotní postižení žalobce (byť jen hraničně) odpovídá při poklesu pracovní schopnosti o 35 % prvnímu stupni invalidity.
14. Provádění důkazu účastnickým výslechem soud vyhodnotil jako nadbytečné, jelikož skutkový stav byl dostatečně objasněn posudkem posudkové komise. S lékařskými zprávami navřenými k důkazu se pak soud seznámil prostřednictvím posudkové komise, která pro jejich vyhodnocení disponuje potřebnou odborností.
15. Soud tudíž konstatuje, že žaloba je důvodná a že napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu (resp. nesprávného posudkového zhodnocení zjištěných zdravotních obtíží žalobce). Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 22. 1. 2026 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).

16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží plná náhrada nákladů řízení. Žalobce byl v řízení zastoupen advokátkou, která ve věci poskytla dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení a sepsí žaloby), náleží mu proto náhrada za odměnu advokátky 2 x 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a paušální náhradu hotových výdajů 2 x 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celková náhrada nákladů řízení tak činí částku 10 140 Kč. Požadovanou náhradu odměny za úkon představovaný doloženou právní poradou s klientem dne 13. 8. 2025 soud ale nepřiznal, neboť se jedná o poradou před podáním žaloby, která představuje přirozenou součást úkonu tvořeného přípravou a převzetím věci ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (srov. argumentaci Nejvyššího správního soudu v bodě 21 rozsudku ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 As 21/2011-52).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. února 2026

Mgr. Ing. Petr Šuránek v.r.
samosoudce